

Ες πῶν χεῖρ ὄρθως ἠνήξατο πῶν Διοπέδους. Α Αλλὰ γδ' ἔστιν μοι χησιμὸς πρὸς σὺν Περυρωτὸς, Αἰετὸς ὡς γίνεαι καὶ πάσης γῆς βασιλεύσῃς.

Αλ. Καὶ γδ' ἐμοὶ καὶ γῆς, καὶ τῆς Ερυθραῆς καὶ θαλάσσης

Χῶπ γ' ἐν Εκβατάνοις Δικιάσῃς, λείχων ὀπίπασα.

Κλ. Αλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καὶ μοι δοκεῖ ἡ θεὸς αὐτῆ,

Τοῦ δήμου καταχρῖν ἀρυτάμη πλεθυρίαν.

Αλ. Νη Δία καὶ γδ' ἐγὼ καὶ μοι δοκεῖ ἡ θεὸς αὐτῆ Εκ πόλεως ἐλθεῖν, καὶ γλαυῆς αὐτῆ πικραδίδη.

Εἶτα καταπέσειν καὶ τὴ κεφαλῆς ἀρυβάλλω, Αμβροσίαν καὶ σὺν τῷ σποροδάμνω.

Ad dextram allisit claudam Diopēdis, opīnor Verūm est aligerum oraclum de te mihi factum, Quod Iouis ales eris: toti & dominaberis orbi.

AG. Et mihi, quod fiet terra & rubri equoris, olim

Arbiter Ecbatanis ubi salsa cibaria lambas.

CL. Vidi ego per somnum, mihi Diva apparuit ipsa (membra.

In populum hunc & opes, & sana infundere

AG. Vidi & ego certe, mihi Diva apparuit ipsa, His exire locis, & noctua desuper u bi

Sidere: tum in capita è sacra profunder e pelui, Ambrosiam in populum, sed in hunc muriam albiatam.

Σχόλια. Τῶν Διοπέδους.] σπίνωτο τὰς χεῖρας. καὶ ὡς κούλλος ὁ Διοπέδους, τουτέστι πεπρωμῆρος, κούλλου καὶ Αττικοὶ καλοῦσιν ὀπίπασα καὶ χειρῶν ὁμοίως. καὶ κούλλου τοὺς χεῖρα πεπρωμῆρους. Εὐτολίς, ὅτι κούλλος εἶσιν πῶν χεῖρα σφόδρα καὶ κερδὸν ἔχει ἀλλοίως αὐτῶν ὡς κλέπτει. ὡς δὲ καὶ Νικίου ἐτάριος. Περυρωτὸς.] πρὸς τὸν αἰετὸν ἐρχόμενος πρὸς Περυρωτῆ. χησιμὸς γδ' ἐξέπεσε τοῖς Αθωαῖοις, ὡς ἀρα δεῖ αὐτοὺς τοῦ θύτον διενελεῖν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ὅθον αἰετὸς τῶν πτηνῶν. Εν Εκβατάνοις.] ἐν τῇ βαρβαρῶν χώρα. Σοῦτα γδ' ἐκβατάνου, τῆς Περγάδος χώρας πόλεως. ὡς ἐν μῦθῳ τῆ ἐτέρα ἐχέμαζε βασιλεύσῃ μέγας. ἐν τῇ ἐτέρα ἐθέλει. ἀρξῆς οὐδ' ὄφισιν οὐκ ἑλλάνων μόνον, ἀλλὰ ἐκ βαρβαρῶν. Λείχων ὀπίπασα.] ἐν ταῦτα δι' ἐνεσῆτος. ἐν δὲ τοῖς προφάσισι λείχας εἶπε δι' ἀοείσῃ. ἐν οἷς καὶ πρὸς τοῦ ὀπίπασα διείπασα. πικραδίδη γδ' ἐπέπασαν ἀλμυρὰ, ἐκ τούτου ὡσαύτως πίνειν πολλά. Τοῦ δήμου καταχρῖν] ὅτι τὸ καταχρῖν, οὐ πάντως ὀπίπασα, ἀλλὰ ἐπὶ ἀμβροσίαν ὀπίπασα ὅθον ξηρὸν ἀρυτάμη καὶ χαλκοῦ σκευὸς, ὅτ' ἐλαφὸν ἐρχέσθαι εἰς λύχνος. Πλεθυρίαν.] ἴσως ἀντίκειται τοὺς δ' ὀθέντας Μυσηλῶ καὶ Ἀρχία, πρὸς Κρότωνα, πρὸς Συρακούσας κτίζειν μέλλουσι καὶ φήμω ἀγαθῶ λαβῆναι αἰτουμῆους, οὕτως ἐχροντα, χησιμῶς.

Χώρας ἐκ πόλεως οὐκ ἔχοντες ἠλθεῖν ἐρπόμενοι φοῖβον τίνα γὰρ ἴαν ἰκνησε. Αλλ' ἀγε δὴ φράζεσθ' ἀγαθὸν πότερον κεν ἐλοισθε Πλεθρον ἔχειν κτεάνων ἢ τερπνοτάτων ὑγείαν. ὁ μῦθος Μυσηλὸς ὑγίαν εἶπετο Ἀρχία πλεθρον ἐλοισθαι, ὅθεν φασὶ Κροτῶνι ἀμύχῳ ὑγιεινότεροι καὶ ἡ πόλις αὐτῆ ἀθλητῆς πολλῶν καὶ ἀγαθῶν μήτηρ ἐχρηστο. καὶ τὸ Κροτῶνι καὶ ὑγιεινότερος ὁ γεωργάφος φασὶν ἐν τεύθειν ἐπὶ ἠφθα, ὡς τὸ Κροτῶνι καὶ ὑγιεινότερος ὄντων. ἢ τὸ Συρακούσων πόλις παμπλῆστος ἐχρηστο. ὡς δὲ ἡ δεκάτη ὡς πᾶν στολήν παροίμαζε. ὡς οὐκ ἐκάτερον τοῖς οὐχρησθέντες εἶσι τὸ οἰκιστῶν εἰς εὐδαιμονίαν ὡς ἐμελλον οἰκίζειν πλεονόμοις ὄφισιν ἐδ' ὄξεν, ὡς μὲν δὲ ταῦτα τὸ θεὸν ὁ ἀλλαντοπώλης ὄναρ ἐθεάσατο πρὸς τὸν δήμον τῆς Αθωαῖων χερσὶ μῦθῳ, τὸ Ἀρχία πλεθρον ἐκ τῆς Μυσηλῆς ὑγείαν εἰς εἰσιωτάτων καὶ πλεθυρίαν αἰωθόμενος. Εκ πόλεως ἐλθεῖν.] ἐκ τῆς ἀποπόλεως, γλαυῆς τῆς ἱερῶν ὄρνεον Αθωαῖας ὀπίπασα ἐκ ἐν Λαυρεῖῳ τῆς Αττικῆς ὅπου γίνονται χρυσὰ μέταλλα. ταῦτα εἰς τῆσις εἰς νίκης σύμβολον ἐλοισθαι. ὅθεν καὶ παροίμαζε Γλαυκῆς εἰς Αθωαῖας. Γλαυκῆς λαυρεωτικῆς, καὶ γλαυῆς ἱππῆς. ἐν τῇ ὑπόθεσιν τῆς Αττικῆς χρυσῶ νομισματι. Ἀρυβάλλω.] πλεκτόντι βαλλάντιον ὅπερ ἐλκόμῃον κλέπεται ἐκ ἀνοίγῃ, ὡς τὸ ἀρύφῃ ἐκ βαλλῆν. χερσὶ γδ' ἔλεεται οὐ μόνον τῆς ὑγείας, ἀλλὰ καὶ σφραῖ, ὅ καὶ νῦν ὀπίπασα ἀμβροσίας ἐθέλει.

ΒΙΣΕΤ. Εκθεσις κορωνίδος ἐκ σίχων ἰαμβικῶν. ὡς ἔστιν ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. Δι. Ἰάμβω, ἐκ τῆς ἀρξῆς τῆς Γλάνιδος ὄφισιν. Καὶ μὲν ἐμυτῶν ἔπειτα (οἱ τῶν) (εὐς. Γερονταγωγῆν, καὶ νῦν παρδύειν πάλιν. Κλ. Μήπω γ' ἰεῖσθω σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ κειδῆς ποιῶ σοὶ καὶ βίον καθ' ἡμέραν. Δι. Οὐκ ἀέχουμαι κειδῶν ἀκούων, πολλάκις ἐξήπατηθην ὑπὸ τῆς σὺ καὶ Θουφαῖας. Κλ. Αλλ' ἀλφίτ' ἠδὲ σοὶ ποιῶ σὺ δ' ἀσμένια. Αλ. Εγὼ τὴν μαζίσιας γε δ' ἀμα μαγαθῆρας, Καὶ τὸ φον ὀπίπασα, μηδὲν ἀλλ' εἰ μὴ σθε. Δι. Ἀνύσατε νῦν, ὅ, ππερ ποιῆσθε, ὡς ἐγὼ ὀπίπασα αὐτῶν εὐ με μάλλον αὐτῶν ποιῆ, Τέτρω ὡς δ' ἀδῶσω τῆς Πνυκὸς τὰς λῶνας. Αλ. Τρέχομι αὐτῶν ὡς δ' ἀδῶσω. Κλ. οὐ δὴτ', ἀλλ' ἐγὼ.

τῆς ὀπίπασα ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον, ὅ, ἰεῖ. ΡΟ. Η Εἰ, he: nemo fuit hoc Glanide sapiētiōr Ego certē memetipsum cōmēdo tibi, Vt me instituas senem, atque erudias denuo. CL. Ne facias obsecro: sed hic morare, dum Frumenta, victūmque diurnum tibi largiar. ΡΟ. Non sustineo: cūm de frumentis audio. Nam saepe deceptus sum à te, atq. à Theophane. CL. At ego paratas tibi farinas iam dabo. AG. Ego verò maceratas offas tibi dabo, Pisceſq. affos: nec aliud est, nisi comedere. ΡΟ. Properate nūc perficere, quod vultis: ut ego Illi, quem beneficentiorem videro, Habenas, & moderamen commitam Phycis. AG. Ego te cursu peruertam. CL. minime, sed ego te.

Σχόλια. Ἰάμβω, ἐκ τῆς ἀρξῆς τῆς κορωνίδος ἐκ σίχων ἰαμβικῶν. ὡς ἔστιν ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. οἱ δὲ εἰσι πρὸς ἡμέρας ἰδ. ὀπίπασα τῆς ἰαμβικῆς ἐξόντων τῆς ἰαμβικῆς. Γερονταγωγῆν.] ἐπαίξεσθε τὸ

παρδύειν. τὸ τὸ ἔλεει ὁ δῆμος, ὡς τοῦ Κλέωνος παρδύειν. ὅλον δὲ τὸ ἰαμβικὸν παρδύειν ὅσον τοῦ Πηλέως Σοφοκλέους. ὁ δὲ εἰ καὶ ἐν Νεφέλης παρδύειν, ὅσον τῆς, δις παρδύειν ὅσον γέροντες.